

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 24

Vydána dne 23. dubna 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

108. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani
109. Zákon, kterým se mění a doplňuje devizový zákon č. 162/1989 Sb.
110. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, a zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců
111. Zákon o státním podniku
112. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí
113. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb.
114. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby

108

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 157/1989 Sb.,
o důchodové dani

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 1 písm. g) zní:
„g) ostatní organizace, jejichž vztah ke státnímu rozpočtu není upraven jinými obecně závaznými právními předpisy, a fyzické osoby provozující soukromé podnikání, zapsané do podnikového rejstříku;^{3a)}“.
- Slova „v písmenech c), i) a j)“ se nahrazují slovy „v písmenech c) a i)“.
2. Poznámka 3a zní:
„^{3a)} § 13 zákona č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.“.
3. § 2 odst. 1 písm. i) zní:
„i) subjekty se sídlem v cizině a fyzické osoby provozující soukromé podnikání zapsané do podnikového rejstříku;^{3a)} které mají bydliště v cizině.“.
4. V § 2 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene j).
5. § 2 odst. 2 písm. a) zní:
„a) ústřední, krajské a okresní orgány a jim na roveň postavené orgány společenských organizací s výjimkou politických stran a politických hnutí, podniky a hospodářská zařízení přímo napojené na rozpočty ústředních orgánů těchto organizací;“.
6. V § 2 odst. 2 písm. c) se vypouští slovo „sociálně“.
7. § 3 odst. 4 nově zní:
„(4) U bytových družstev, která se zabývají převážně činnostmi pro jiné odběratele než pro bytová družstva, která jsou vlastníky družstevního bytového fondu, je předmětem důchodové daně veškerá činnost

a příjmy z ní plynoucí, kromě příjmů z úhrad za užívání družstevních bytů, které jsou ve správě těchto družstev.“.

8. V § 3 odst. 6) se na začátku slova „U subjektů se sídlem v cizině“ nahrazují slovy „U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. i)“.

9. V § 4 odst. 1 se v úvodní větě slova „až i)“ nahrazují slovy „až h)“.

10. V § 4 odst. 1 se ve větě následující za písmenem d) slova „v § 2 odst. 1 písm. a) a b)“ nahrazují slovy „v § 2 odst. 1 písm. a), b) a g)“.

11. V § 4 odst. 3 se slova „až i)“ nahrazují slovy „až h)“.

12. V § 4 odst. 4 se vypouštějí slova „a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. i)“.

13. V § 4 odst. 5 se slova „až i)“ nahrazují slovy „až h)“.

14. V § 4 se vypouští odstavce 6. Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 6.

15. V § 4 odst. 7 úvodní věta zní:
„(7) Základem důchodové daně u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. i) jsou:“.

16. V § 4 odst. 7 písm. d) se za slovy „Československé federativní republiky“ nahrazuje čárka tečkou a konec věty se vypouští.

17. V § 4 se vypouští odstavec 8.

18. V § 5 odst. 1 písm. c) se slova „f), g) a i)“ nahrazují slovy „f) a g)“.

19. V § 5 odst. 1 písm. e) se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

20. V § 5 odst. 1 písm. f) se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

21. V § 5 odst. 1 písm. g) se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

22. V § 5 odst. 1 písm. h) se slovo „organizací“ nahrazuje slovem „poplatníků“.

23. V § 6 odst. 1 se za slova „bytovým družstvům uvedeným v § 3 odst. 4“ vkládají slova „jiným družstvům, fyzickým osobám provozujícím soukromé podnikání uvedeným v § 2 odst. 1 písm. g), s výjimkou těch, pro které je stanovena sazba důchodové daně v § 5 odst. 1 písm. h),“.

24. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Poplatníky daně z objemu mezd podle odstavce 1 nejsou bytová družstva a jejich svazy s výjimkou bytových družstev uvedených v § 3 odst. 4, církve, církevní organizace, náboženské společnosti, nadace, poplatníci uvedení v § 2 odst. 2 písm. b), umělecké svazy, kulturní fondy a organizace zastupující autory nebo výkonné umělce, podniky a hospodářská zařízení ústředních odborových orgánů a další podniky a hospodářská zařízení ústředních orgánů společenských organizací s činností nakladatelskou a vydavatelskou, které jsou osvobozeny od důchodové daně podle § 2 odst. 2 písm. a), a podnik Sazka.“.

25. V § 9 odst. 1 písm. a) se za slova „Ústředí slovenské advokacie,“ vkládají slova „u podniků a hospodářských zařízení ústředních orgánů společenských organizací s činností nakladatelskou a vydavatelskou“, slova „vyšších orgánů“ se nahrazují slovy „ústředních orgánů“, slova „České socialistické republiky“ a „Slovenské socialistické republiky“ se nahrazují slovy „České republiky“ a „Slovenské republiky“ a vypouští se slovo socialistickými.

V § 9 odst. 1 písm. c) doplnit za slova „hospodářských zařízení svazů invalidů“ slova „jakož i fyzických osob provozujících soukromé podnikání“.

26. V § 10 odst. 1 doplnit za slova „hospodářských zařízení svazu invalidů“ slova „jakož i fyzických osob provozujících soukromé podnikání, které zaměstnávají převážně občany se změněnou pracovní schopností“.

27. V § 11 odst. 1 se na konci připojují tato slova „nebo od svého zápisu do podnikového rejstříku^{3a)}“.

28. V § 11 odst. 4 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

29. V § 14 odst. 7 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

30. V § 18 odst. 4 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“ a na konci se připojuje tato věta: „U fyzických osob provozujících soukromé podnikání, které se staly poplatníky podle § 2 odst. 1 písm. g) a i) v průběhu zdaňovacího období, stanoví placení záloh orgán vykonávající správu daně.“.

31. V § 19 odst. 1 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

32. V § 19 odst. 4 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

33. V § 19 odst. 6 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

34. V § 19 odst. 7 se slova „písm. j)“ nahrazují slovy „písm. i)“.

35. V § 20 odst. 6 se slova „České socialistické republiky“ nahrazují slovy „České republiky“ a slova „Slovenské socialistické republiky“ nahrazují slovy „Slovenské republiky“.

36. V § 26 odst. 2 se v úvodní větě nahrazují slova „a j)“ slovy „a i)“, slova „České socialistické republiky“ slovy „České republiky“ a slova „Slovenské socialistické republiky“ slovy „Slovenské republiky“.

37. V § 26 odst. 3 se slova „v § 2 odst. 1 písm. j)“ nahrazují slovy „v § 2 odst. 1 písm. i)“.

Čl. II

Zákon č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 2 zní:

„(2) Od důchodové daně jsou osvobozeny:

- a) zařízení zabezpečující výběrovou rekreaci a podnik Sazka;
- b) umělecké svazy, kulturní fondy a organizace zastupující autory nebo výkonné umělce, podniky a zařízení provozované těmito svazy, fondy a organizacemi.“.

2. § 3 odst. 3 zní:

„(3) Trvalou hospodářskou činností se pro účely tohoto zákona rozumějí:

- a) u společenských organizací veškerá činnost, směřující k dosahování zisku, pokud z nich plynoucí hrubé příjmy a výnosy převyšují ve zdaňovacím období v úhrnu částku 500 000 Kčs. Do příjmů z trvalé hospodářské činnosti se nezapočítávají příjmy z činnosti, které se omezují na plnění jejich základního poslání;
- b) v organizaci s mezinárodním prvkem³⁾ veškeré činnosti, směřující k dosahování zisku, pokud z nich plynoucí hrubé příjmy a výnosy převyšují ve zdaňovacím období v úhrnu částku 250 000 Kčs. Do příjmů z trvalé hospodářské činnosti se nezapočítávají příjmy z činnosti, které se omezují na plnění jejich základního poslání;

c) u bytových družstev a jejich svazů veškeré činnosti s výjimkou výstavby, provozu a udržování družstevního bytového fondu a družstevních garáží včetně oprav prováděných v bytech členů bytových družstev, pokud z nich plynoucí hrubé příjmy a výnosy převyšují ve zdaňovacím období v úhrnu částku 250 000 Kčs. Do příjmů z trvalé hospodářské činnosti se nezahrnují příjmy z úhrad za užívání družstevních bytů, které jsou ve správě bytových družstev a u lidových bytových družstev ani příjmy z pronájmu nebytových prostor.“

3. § 5 odst. 1 písm. c) zní:

„c) nepřesahujícího 200 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 55 % u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. a) až g). Výjimku tvoří poplatníci, pro které platí sazba důchodové daně uvedená pod písmeny a), d) a h).“

4. § 5 odst. 1 písm. d) zní:

„d) nepřesahujícího 200 000 Kčs 20 % a z částky přesahující tuto částku 40 % u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. e), u nichž podíl zahraničního účastníka (účastníků) na základním jmění činí více než 30 %, a u poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. h);“

5. V § 6 odst. 3 se za slova „Výrobním družstvům invalidů“ vkládají slova „a podnikům a hospodářským zařízením svazů invalidů, jakož i fyzickým osobám provozujícím soukromé podnikání uvedeným v § 2 odst. 1 písm. g) se důchodová daň snižuje o ...“.

6. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Poplatníky daně z objemu mezd podle odstavce 1 nejsou bytová družstva a jejich svazy s výjimkou bytových družstev uvedených v § 3 odst. 4, církve, církevní organizace, náboženské společnosti, nadace, zařízení zabezpečující výběrovou rekreaci, umělecké svazy, kulturní fondy a organizace zastupující autory nebo výkonné umělce.“

7. V § 9 odst. 1 písm. a) se na konci připojují slova „a u podniků Sazka“.

Čl. III

1. Ustanovení článku I nabývá účinnosti dnem vyhlášení a použije se poprvé pro zdaňovací období roku 1990.

2. Poplatníci, u nichž bylo podle článku I zrušeno osvobození od důchodové daně a daně z objemu mezd, zaplatí zálohy na důchodovou daň a daň z objemu mezd splatné od počátku roku nejpozději do jednoho měsíce ode dne vyhlášení tohoto zákona.

3. Ustanovení článku II nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1991.

4. S účinností od 1. ledna 1991 se zrušuje § 2 a § 3 odst. 1 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 193/1989 Sb., kterou se provádí zákon o důchodové dani.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

109

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,
kterým se mění a doplňuje devizový zákon č. 162/1989 Sb.

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 162/1989 Sb., devizový zákon, se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 odst. 3 se v první větě za slova „právnícké osoby“ doplňují slova „a fyzické osoby – podnikatelé (dále jen „podnikatel“)^{6a)}“. Pod čarou se doplňuje odkaz 6a), který zní:

„6a) Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.“.

2. V § 12 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nový text, který se označuje jako písmeno b) a který zní:

„b) podnikatel v rozsahu, který mu může být určen v prováděcím předpisu.“.

3. Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

4. V § 12 odst. 1 písm. c) se v první větě slova „fyzická osoba“ nahrazují slovy „jiná fyzická osoba než uvedená v písmenu b)“ a částky „1000 Kčs“ v první a druhé větě se nahrazují částkami „2000 Kčs“.

5. V § 12 odst. 2 písm. b) se za slova „právnícké osobě“ doplňují slova „nebo podnikateli“.

6. V § 13 odst. 1 se v první a druhé větě doplňují za slova „právnícká osoba“ slova „nebo podnikatel“.

7. V § 13 odst. 2 se za slova „jinému devizovému tuzemci“ doplňují slova „uvedenému v odstavci 1“.

8. V § 13 odst. 3 se za slova „nebo jiné osoby“ doplňují slova „uvedené v odstavci 1“ a vypouští se text uvedený na konci ustanovení v závorce.

9. V § 13 odst. 5 se ve druhé větě doplňují za slova „Devizový tuzemec“ slova „uvedený v odstavci 1“.

10. V § 14 se za slova „právnícká osoba“ vkládají slova „nebo podnikatel“.

11. V § 23 odst. 1 písm. b) se za slova „právnícká osoba“ doplňují slova „nebo podnikatel“.

12. V § 23 odst. 1 písm. d) se za slova „právníckou osobou“ doplňují slova „nebo podnikatelem“.

13. V § 26 odst. 1 písm. e) se vypouštějí slova „nemovitostem a“.

14. V § 26 se za odstavec 3 zařazuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Devizový cizozemec nemůže nabývat vlastnické právo k nemovitostem devizového tuzemce na území Československé federativní republiky s výjimkou dědění. Vláda Československé federativní republiky může po dohodě s vládou České republiky a vládou Slovenské republiky nařízením stanovit podmínky, za kterých devizový tuzemec může výjimečně převést vlastnické právo k těmto nemovitostem na devizového cizozemce.“.

15. V § 30 odst. 4 se částka „1000 Kčs“ nahrazuje částkou „2000 Kčs“.

16. V § 33 odst. 4 se na konci doplňují slova „ a za podmínky, že je doveze zpět do tuzemska.“.

17. Název oddílu 11 zní: „Majetková účast na podnikání v zahraničí“.

18. V § 34 odst. 1 se vypouštějí slova „tuzemské nebo“ a na konci se doplňují slova „vydaným v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem zahraničního obchodu.“.

19. V § 34 se vypouští odstavec 3.

20. V § 34 se dosavadní odstavec 4 přechíslovává a označuje jako odstavec 3, ve kterém se vypouštějí slova „odstavců 1 a 3“ a nahrazují se slovy „odstavce 1“.

21. V § 36 se za odstavec 1 zařazuje nový odstavec 2, který zní:

„(2) Příjmy v devizových prostředcích plynoucí z podnikatelské činnosti vede devizový peněžní ústav pro podnikatele odděleně od ostatních příjmů devizového tuzemce – fyzické osoby v devizových prostředcích. Pro devizový účet zřízený podnikateli platí ustanovení odstavců 1 a 3 obdobně.“.

22. V § 36 se dosavadní odstavce 2 a 3 označují jako odstavce 3 a 4.

23. V § 36 odst. 3 se za slova „podle odstavce 1“ doplňuje text „a 2“.

24. § 59 se vypouští.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

110

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 100/1988 Sb.,
o sociálním zabezpečení,
a zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se vypouští v odstavci 2 věta čtvrtá a v odstavci 6 věta druhá.

2. § 1 se doplňuje odstavci 7 a 8, které znějí:

„(7) Občané, kteří zaměstnávají jiné občany, platí pojistné na jejich důchodové zabezpečení podle zvláštního předpisu.¹⁹⁾“

(8) Osoby samostatně výdělečně činné jsou účastny nemocenského a důchodového zabezpečení na základě placení pojistného.“

3. § 2 odst. 1 písm. c) zní:

„c) nemocenské zabezpečení osob samostatně výdělečně činných, zejména podnikatelů, umělců, kteří svou činnost nevykonávají v pracovněprávním vztahu, a samostatně hospodařících rolníků.“

4. V § 5 se na konci připojují tato slova: „a občané, kteří zaměstnávají jiné občany (§ 1 odst. 7).“

5. V § 6 odst. 1 písm. d) se vypouštějí slova „umělci [§ 2 odst. 1 písm. c)]“ a slova „a občané poskytující věcná plnění a výkony na základě povolení národního výboru“.

6. § 6 odst. 1 se doplňuje ustanovením písmene f), které zní:

„f) osoby samostatně výdělečně činné.“

7. V § 6 odst. 2 se vypouští ustanovení písmene a) a označení písmen b) a c) se nahrazuje označením písmen a) a b).

8. V § 6 odst. 2 písm. b) se vypouštějí slova „příslušníci Lidových milic“.

9. V § 7 písm. a) se vypouští bod 9.

10. § 8 odst. 1 se doplňuje ustanovením písmene g), které zní:

„g) činnost osob samostatně výdělečně činných, a to v rozsahu a za podmíněk stanovených prováděcím předpisem.“

11. V § 8 se vypouští odstavec 4.

12. § 11 zní:

„§ 11

Pokud nevyplývá něco jiného z mezinárodních smluv, hodnotí se z dob zaměstnání a náhradních dob v cizině pro vznik a výši nároků na důchod

a) doby uvedené v § 8 odst. 1 písm. f) a v § 9 odst. 1 písm. e), jde-li o československé státní občany,

b) doby uvedené v § 8 odst. 1 písm. a) až d) a g), jde-li o občany, kteří mají trvalý pobyt na území Československé federativní republiky a zaplatili za tyto doby pojistné; výše pojistného činí 20 % z vyměřovacího základu, který činí nejméně 400 Kčs měsíčně.“

13. V § 34 odst. 1 písm. b) se vypouštějí slova „příslušníci Lidových milic“.

14. V § 40 odst. 2 písm. e) a f) se vypouštějí slova „po projednání s příslušným výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací a s příslušným uměleckým svazem“.

15. V části druhé hlavě druhé se vypouští díl desátý.

16. V § 58 odst. 1 se za slova „doby zaměstnání v cizině“ vkládají slova „nejde-li o doby uvedené v § 11 písm. b)“.

17. V § 71 odst. 1 písm. a) se vypouští slovo „osobního“.

18. V § 82 odst. 3 se vypouštějí slova „Revolučního odborového hnutí, popřípadě jiných“.

¹⁹⁾ § 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 110/1990 Sb.

19. § 86 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Stát je povinen poskytovat těmto osobám pomoc při pracovním zařazení a uplatnění, jakož i vytvářet podmínky pro jejich začlenění do společenského a veřejného života.“.

20. V § 90 se dosavadní text označuje jako odstavec 2 a doplňuje se novým odstavcem 1, který zní:

„(1) Občanům, jejichž životní potřeby nejsou zabezpečeny příjmy z výdělečné činnosti nebo jinými příjmy, popřípadě dávkami, a národní výbor jim nemůže zajistit vhodné zaměstnání, poskytují národní výbory peněžité a věcné dávky.“.

21. V § 100 odst. 2 se za slova „část důchodu“ doplňují slova „nejméně však jedna polovina“.

22. V § 103 odst. 2 se vypouští věta třetí.

23. Část šestá zní:

„ČÁST ŠESTÁ

SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ OSOB SAMOSTATNĚ VÝDĚLEČNĚ ČINNÝCH

§ 145a

Pro nemocenské a důchodové zabezpečení osob samostatně výdělečně činných platí ostatní ustanovení tohoto zákona a předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců, pokud se v tomto zákoně nebo v prováděcím předpisu nestanoví jinak.

§ 145b

(1) Osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit na své nemocenské a důchodové zabezpečení pojistné a podávat přihlášky a odhlášky k tomuto zabezpečení.

(2) Výše pojistného činí 25 % z přihlášeného výměrovacího základu, který činí nejméně 400 Kčs měsíčně; pojistné se platí za stanovené období dopředu.

(3) Za nesplnění nebo porušení povinností vyplývajících z předpisů sociálního zabezpečení může příslušný orgán sociálního zabezpečení uložit osobě samostatně výdělečně činné pokuty až do souhrnné částky 10 000 Kčs v kalendářním roce.

§ 145c

Vláda Československé federativní republiky může nařízením přechodně snížit výši pojistného, a to i jen pro některé skupiny osob.“.

Dosavadní části šestá a sedmá se označují jako části sedmá a osmá.

24. § 160 zní:

„§ 160

(1) Vláda Československé federativní republiky stanoví nařízením způsob pravidelného zvyšování důchodů se zřetelem na růst mezd a jiných pracovních příjmů, úpravy cen a změny životních nákladů.

(2) Vláda Československé federativní republiky může nařízením stanovit se zřetelem na skutečnosti obdobné podle odstavce 1

- a) zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu,
- b) jednorázové zvýšení vyplácených důchodů.“.

25. Za § 169 se vkládá další § 169a, který včetně nadpisu zní:

„§ 169a

Doby zaměstnání v cizině

Doby zaměstnání a náhradní doby v cizině před 1. květnem 1990 se hodnotí podle předpisů platných před tímto dnem; přitom se nevyžaduje splnění podmínky povolení československých státních orgánů k pobytu v cizině.“.

26. V § 177 odst. 1 se vypouštějí slova „a s Ústřední radou odborů“ a slova „a 4“.

27. V § 177 odst. 2 se vypouštějí slova „a s Ústřední radou odborů a po projednání se Svazem družstevníků rolníků“.

28. V § 177 odst. 2 písm. i) se na konci připojují tato slova: „a úpravu zabezpečení osob samostatně výdělečně činných v době vojenského cvičení“.

29. § 177 odst. 2 písm. m) zní:
„m) podrobnější podmínky pro poskytování dávek sociální péče občanům uvedeným v § 90 odst. 1,“.

30. V § 177 odst. 2 písm. p) se vypouštějí slova „důchodového zabezpečení“.

31. § 177 odst. 3 zní:

„(3) Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví v dohodě s ostatními zúčastněnými ústředními orgány vyhláškou

- a) pro osoby samostatně výdělečně činné vymezení okruhu těchto osob, další podmínky, rozsah a provádění jejich nemocenského a důchodového zabezpečení, podrobnosti výměrovacího základu, způsob placení, vymáhání a zúčtování pojistného, podmínky pro zabezpečení spolupracujících manželů a jiných rodinných příslušníků těchto osob,

b) podrobnosti vyměřovacího základu a způsobu placení pojistného pro hodnocení dob zaměstnání v cizině uvedených v § 11 písm. b).“.

32. V § 177 odst. 4 se vypouštějí slova „Českou odborovou radou nebo Slovenskou odborovou radou a po projednání s příslušným svazem družstevních rolníků“.

Čl. II

Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 16/1959 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o nemocenském pojištění zaměstnanců, zákona č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, zákoníku práce č. 65/1965 Sb., zákona č. 87/1968 Sb., o změnách v nemocenském pojištění a v nemocenské péči, zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 8/1982 Sb., o zvýšení mateřského příspěvku a o změnách v nemocenském zabezpečení, zákona č. 73/1982 Sb., o změnách zákona o sociálním zabezpečení a předpisů o nemocenském pojištění, zákona č. 148/1983 Sb., o sjednocení sazeb nemocenského, zákona č. 109/1984 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, a zákona č. 51/1987 Sb., o změnách v nemocenském zabezpečení, se mění takto:

Ustanovení § 57 zní:

„§ 57

(1) Pojistné za zaměstnance činí 10 % z úhrnu mezd všech zaměstnanců téhož zaměstnavatele.

(2) Pojistné za zaměstnance, jejichž zaměstnavatelem je občan, však činí 25 % z úhrnu mezd všech zaměstnanců téhož zaměstnavatele; v této částce je přitom zahrnuto i pojistné na důchodové zabezpečení. Uvedené pojistné se neplatí, pokud tento zaměstnavatel je povinen platit daň z objemu mezd.

(3) Mzdou se rozumí mzda za práci podle předpisů o dani ze mzdy, pokud není přímo ze zákona od této daně osvobozena.

(4) Pojistné platí zaměstnavatel.

(5) Vláda Československé federativní republiky může v návaznosti na změny v rozsahu sociálního zabezpečení a jeho financování nařízením měnit sazby pojistného.“.

Čl. III

Dnem účinnosti tohoto zákona přechází pravomoc Ústřední rady odborů k vydávání obecně závazných právních předpisů podle zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na federální ministerstvo práce a sociálních věcí; pokud však jde o pravomoc k úpravě organizace nemocenského pojištění zaměstnanců podle § 63 odst. 1 písm. a) zákona č. 54/1956 Sb. v České republice a ve Slovenské republice, přechází tato pravomoc na ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České republiky a na ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí Slovenské republiky.

Čl. IV

Osobní důchod přiznaný na základě § 53 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, nebo jiných dříve platných předpisů, se mění ode dne 1. května 1990 na ten důchod, který podle předpisů platných přede dnem 1. května 1990 nahrazoval, a to ve výši, v jaké se k tomuto dni vyplácel; tím není do 31. prosince 1990 dotčena možnost snížení důchodu, který byl přede dnem účinnosti tohoto zákona přiznán jako osobní důchod, podle dosavadních předpisů o osobních důchodech.

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

111

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990
o státním podniku

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST I ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Účelem tohoto zákona je upravit postavení a právní poměry státního podniku (dále jen „podnik“).

§ 2

Podnik, jeho společenské poslání a pracovní kolektiv

(1) Podnik je výrobcem zboží (výrobky, práce a služby), který svou podnikatelskou činnost provozuje samostatně na základě hospodaření na vlastní účet; přitom na sebe bere přiměřené hospodářské riziko.

(2) Pracovní kolektiv podniku tvoří pracovníci, kteří v podniku konají práce v hlavním pracovním poměru.¹⁾

ČÁST II OBEČNÁ USTANOVENÍ

*Hlava první**Postavení a řízení podniku*

§ 3

Stát a podnik

(1) Stát vytváří podmínky pro podnikatelskou

činnost podniku a tuto činnost reguluje především právními předpisy.

(2) Činnost a územní působnost podniku lze omezovat nebo do ní zasahovat pouze za podmínek a způsobem stanoveným zákonem.

§ 4

Zakladatel

(1) Zakladatelem podniku je ústřední orgán státní správy nebo národní výbor.

(2) Zakladatel vykonává vůči podniku funkci orgánu hospodářského řízení²⁾ za podmínek a v rozsahu stanoveném zákonem.

§ 5

Právní postavení podniku

(1) Podnik je právnickou osobou; vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývajících.

(2) Podnik neodpovídá za závazky státu nebo jiných subjektů. Stát neodpovídá za závazky podniku, pokud zákon nestanoví jinak.³⁾

(3) Proti zásahům orgánů hospodářského řízení do své činnosti, které jsou v rozporu s právními předpisy, se podnik může domáhat ochrany za podmínek stanovených zákonem.⁴⁾

(4) Jestliže orgán hospodářského řízení svým zásahem do činnosti podniku způsobil tomuto podniku majetkovou újmu, je povinen ji nahradit. Podmínky a rozsah náhrady majetkové újmy, jakož i případy, kdy se náhrada neposkytuje, stanoví zákon.⁵⁾

¹⁾ § 27 a násl. a § 70 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění pozdějších předpisů (úplné znění č. 52/1989 Sb.).

²⁾ § 26a a násl. hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Např. § 251 zákoníku práce.

⁴⁾ § 26a až 26d hospodářského zákoníku.

§ 2 odst. 1 písm. e), § 2a a § 46d zákona č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 26e hospodářského zákoníku.

§ 2a zákona č. 121/1962 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 6

Majetkové postavení podniku

(1) Podnik hospodaří s věcmi a majetkovými právy, svěřenými mu při jeho založení, a dále s věcmi a majetkovými právy nabytými v průběhu jeho podnikání.⁶⁾ Věci, s nimiž podnik hospodaří, jsou ve státním vlastnictví.

(2) Podnik má právo majetek, se kterým hospodaří, držet, užívat jej a nakládat s ním v souladu s právními předpisy. Majetek může být podniku odňat pouze v případech a za podmínek stanovených zákonem.

(3) Čistá hodnota majetku svěřeného podniku při jeho založení tvoří jeho kmenové jmění.

Finanční postavení podniku

§ 7

Podnik je přímým subjektem vztahů ke státnímu rozpočtu (státní rozpočet federace nebo státní rozpočet příslušné republiky), státním fondům a rozpočtům národních výborů.

§ 8

(1) Podnik hradí své potřeby a náklady z příjmů získaných především ze své podnikatelské činnosti, jakož i z dalších zdrojů.

(2) Ze svého zisku hradí podnik přednostně odvody a daně státu.

(3) Zisk po provedení odvodů a daní (dále jen „použitelný zisk“) využívá podnik samostatně; přitom provádí přednostně přiděly do fondů, které je povinen vytvářet. Použitelný zisk nelze podniku odejmout.

(4) Odpisy ze základních prostředků zůstávají podniku.

§ 9

(1) Podnik vytváří tyto fondy:

- a) fond rozvoje, určený zejména k financování vědeckotechnického rozvoje; investic včetně modernizace a rekonstrukce a přírůstků zásob;
- b) rezervní fond, určený ke krytí ztrát a rizik a k financování výkyvů hospodaření podniku;
- c) fond kulturních a sociálních potřeb, určený zejména k zabezpečování potřeb sociálního rozvoje pracovního kolektivu podniku;

d) fond odměn, určený k osobní hmotné zainteresovanosti na výsledcích podnikatelské činnosti podniku.

(2) Podnik může vytvářet ze svého použitelného zisku další fondy. V případech stanovených zvláštními předpisy může podnik utvářet i účelové fondy tvořené z nákladů, popřípadě z dalších zdrojů.

(3) Prostředky fondů nelze podniku odejmout; podnik o jejich použití rozhoduje v souladu s právními předpisy samostatně. Zůstatky jednotlivých fondů se převádějí do dalších období bez omezení.

(4) Podnik je povinen vést předepsaným způsobem účetnictví, sestavovat roční závěrku a poskytovat ji zakladateli a příslušným orgánům státní správy.

(5) Roční účetní závěrku podniku přezkřuje osoba, popřípadě skupina osob určená zakladatelem, nebo ověřovatel (auditor). Náklady spojené s přezkřšováním hradí podnik.

§ 10

Vnitřní organizace podniku

(1) Vnitřní organizace podniku a organizace vnitřního řízení je ve výhradní působnosti podniku.

(2) Vnitřní organizaci podniku upravuje organizační řád, popřípadě jiný podnikový organizační předpis. V označení vnitřní organizační jednotky podniku nesmí být použito slovo „podnik“ nebo „organizace“.

(3) Podnik může stanovit, které vnitřní organizační jednotky se zapíší do podnikového rejstříku jako odštěpné závody. Vedoucí odštěpného závodu je oprávněn činit jménem podniku všechny právní úkony týkající se tohoto odštěpného závodu.

§ 11

Ochrana životního a přírodního prostředí a zdraví občanů

(1) Podnik je při své hospodářské a sociální činnosti povinen co nejúčinněji chránit životní a přírodní prostředí před škodlivými vlivy, které jsou jeho činností vyvolávány, a zejména dbát toho, aby neohrožoval zdraví občanů. Z vlastních zdrojů financuje a uskutečňuje opatření zaměřená na odstranění škod vzniklých jeho činností a opatření k tvorbě a ochraně všech složek životního a přírodního prostředí, ohrožovaných jeho činností.

⁶⁾ § 9a hospodářského zákoníku.

(2) Podnik je povinen budovat zařízení na ochranu životního a přírodního prostředí, uvádět tato zařízení do provozu společně s příslušným výrobním nebo nevýrobním zařízením a trvale zajišťovat jejich plynulý a účinný chod.

Hlava druhá

Vznik a zánik podniku

§ 12

Vznik podniku

(1) Podnik vzniká na základě rozhodnutí zakladatele dnem zápisu do podnikového rejstříku.

(2) Návrh na zápis podniku do podnikového rejstříku podává zakladatel. Zakladatel je povinen k návrhu na zápis podniku do podnikového rejstříku připojit:

- a) zakládací listinu;
- b) souhlas příslušného orgánu státní správy s předmětem činnosti (podnikání), pokud zvláštní předpisy takový souhlas vyžadují.

(3) Zakladatel je povinen projednat založení podniku s místně příslušným národním výborem.

§ 13

Zakládací listina

(1) Zakládací listinu podniku vydává zakladatel.

(2) Zakládací listina musí obsahovat:

- a) označení zakladatele;
- b) název, sídlo podniku a jeho identifikační číslo; název musí vylučovat možnost záměny s názvy jiných organizací a musí z něho být zřejmé, že jde o státní podnik;
- c) základní předmět činnosti (podnikání);
- d) vymezení majetku;⁶⁾
- e) výši kmenového jmění; pokud nelze výši kmenového jmění stanovit, musí se tak stát do 60 dnů ode dne vzniku podniku;
- f) ustanovení o přechodu práv a povinností na podnik, pokud se práva a povinnosti na podnik převádějí.

§ 14

Rozdělení, sloučení a splynutí podniku

(1) K rozdělení, sloučení nebo splynutí podniku

dochází na základě rozhodnutí zakladatele (zakladatelů) dnem zápisu do podnikového rejstříku. Návrh na zápis podává zakladatel; v případě splynutí podniků ten ze zakladatelů, který bude vůči nově vzniklému podniku vykonávat funkci zakladatele (§ 17 odst. 2).

(2) Rozdělený podnik zaniká a jeho majetek a závazky přecházejí v rozsahu určeném zakladatelem na nově vzniklé, popřípadě přejímající podniky.

(3) Slučovaný podnik zaniká a jeho majetek a závazky přecházejí na přejímající podnik.

(4) Při splynutí podniků dosavadní podniky zánikají a jejich majetek a závazky přecházejí na nově vzniklý podnik.

(5) K rozdělení, sloučení a splynutí podniku se vyjadřuje příslušný odborový orgán.

§ 15

Zánik podniku

(1) Podnik zaniká:

- a) rozdělením, sloučením, splynutím, zrušením bez likvidace;
- b) likvidací zrušeného podniku.

(2) Zánik podniku nastává na základě skutečností uvedených v odstavci 1 dnem výmazu podniku z podnikového rejstříku. Návrh na výmaz podniku z podnikového rejstříku podává zakladatel, popřípadě likvidátor.

(3) Při zániku podniku zrušením bez likvidace učiní zakladatel opatření o veškerém jeho majetku a závazcích. Neučiní-li tak, provede se likvidace podniku podle zvláštních předpisů.

(4) Zakladatel je povinen projednat zánik podniku s národním výborem.

(5) K zániku podniku podle ustanovení odstavce 1 se vyjadřuje příslušný odborový orgán.

§ 16

Oznamovací povinnost

(1) Podnik, na který přešel majetek i závazky zaniklého podniku, je povinen neprodleně vyrozumět podniky a jiné subjekty, které jsou zánikem podniku dotčeny, o zániku podniku a o přechodu jeho majetku a závazků.

(2) Zanikne-li podnik zrušením bez likvidace, má oznamovací povinnost zakladatel; při likvidaci podniku má tuto povinnost likvidátor.

(3) Zakladatel, popřípadě likvidátor uveřejní též bez zbytečného odkladu zánik podniku a přechod jeho majetku a závazků, stanoví-li mu povinnost uveřejnění těchto skutečností zakládací listina.

§ 17

Dohoda zakladatelů

(1) Týká-li se sloučení nebo splynutí podniků několika zakladatelů, rozhodují tito zakladatelé ve vzájemné dohodě.

(2) Při rozhodování o splynutí podniků se zakladatelé dohodnou, který z nich bude vůči nově vzniklému podniku vykonávat funkci zakladatele.

ČÁST III

ORGÁNY PODNIKU A PRÁVA A POVINNOSTI ZAKLADATELE

Hlava první

Státní podnik

Orgány podniku

§ 18

Orgány podniku jsou ředitel a dozorčí rada (dále jen „rada“).

§ 19

Ředitel

(1) Ředitele jmenuje zakladatel na základě výběrového řízení a po vyjádření rady.

(2) Ředitele odvolává zakladatel.

(3) Ředitel řídí činnost podniku a jako statutární orgán jedná ve všech jeho věcech. Po projednání v radě schvaluje roční účetní závěrku, rozdělení použitelného zisku a základní otázky koncepce rozvoje podniku.

(4) Ředitel jmenuje a odvolává svého zástupce z řad pracovníků podniku, který ho v době jeho nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu jeho práv a povinností. Určí-li více zástupců, stanoví jejich pořadí. Dále jmenuje a odvolává další sobě přímo podřízené pracovníky podniku.

§ 20

Složení rady a její funkční období

(1) Počet členů rady stanoví zakladatel.

(2) Polovinu počtu členů rady do funkce ustanovuje a z ní odvolává zakladatel, druhou polovinu volí a odvolává pracovní kolektiv nebo jeho delegáti, a to z členů pracovního kolektivu a tajným hlasováním. Způsob a podmínky volby a odvolání stanoví volební řád, který schvaluje pracovní kolektiv.

(3) Členem rady nemůže být ředitel ani jeho zástupce.

(4) Rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Předseda svolává a řídí jednání rady; v době jeho nepřítomnosti ho zastupuje místopředseda.

(5) Funkční období rady činí 5 let. Před uplynutím funkčního období se člen rady může své funkce vzdát písemným podáním radě. Sníží-li se počet členů rady ustanovených zakladatelem, je zakladatel povinen neprodleně ustanovit nového člena rady. Sníží-li se počet členů rady volených pracovním kolektivem, postupuje se podle volebního řádu pro volby a odvolání členů rady.

§ 21

Působnost rady

(1) Rada

- projednává základní otázky koncepce rozvoje podniku;
- dohlíží na vedení a hospodaření podniku;
- projednává roční účetní závěrku a rozdělení použitelného zisku;
- může doporučit zakladateli odvolat ředitele;
- vyjadřuje se k rozdělení, sloučení, splynutí a zrušení podniku.

(2) K přijetí usnesení rady je potřebná nadpoloviční většina hlasů všech členů rady.

§ 22

Práva a povinnosti zakladatele

Zakladatel může po projednání v radě rozhodnout o sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení podniku

- na základě programu strukturálních změn národního hospodářství (rozvoj nebo útlum odvětví nebo oboru), schváleného příslušnou vládou;
- na návrh podniku (podniků), o jejichž sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení jde;
- jestliže podnik svým hospodařením ohrožuje nebo neoprávněně snižuje své kmenové jmění nebo není schopen plnit své odvodové nebo daňové povinnosti.

nosti nebo není schopen vytvářet povinné podnikové fondy ve stanoveném rozsahu anebo vykazuje-li ve dvou po sobě následujících ročních účetních závěrkách ztrátu.

Hlava druhá

Státní podnik k uspokojování veřejně prospěšných zájmů

§ 23

Předmět činnosti podniku

(1) Pro podniky, jejichž základním předmětem činnosti je uspokojování veřejně prospěšných zájmů a u nichž je tato skutečnost vyjádřena v základací listině, platí ustanovení tohoto zákona s odchylkami stanovenými v této hlavě.

(2) Zakládat podniky podle odstavce 1 je možno jen v oborech činnosti, popřípadě v případech, které stanoví vláda Československé federativní republiky nebo vlády republik.

(3) Zakladatel je oprávněn stanovit podniku v základací listině v rámci základního předmětu činnosti povinný předmět činnosti a tento povinný předmět činnosti měnit. Zakladatel může též pro povinný předmět činnosti omezit podniku jeho územní působnost.

§ 24

Orgány podniku

V podniku se nezřizuje rada.

§ 25

Roční účetní závěrka a použitelný zisk

Zakladatel na návrh ředitele schvaluje roční účetní závěrku a rozhoduje o rozdělení použitelného zisku.

§ 26

Sloučení, rozdělení, splynutí a zrušení podniku

(1) Zakladatel může po projednání s národním výborem rozhodnout o sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení podniku i z jiných důvodů, než které jsou uvedeny v § 22.

(2) K opatření podle odstavce 1 se vyjadřuje příslušný odborový orgán.

ČÁST IV

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 27

Zakladatel může za podmínek stanovených tímto zákonem podniku přiznat nebo odejmout charakter podniku, jehož základním předmětem činnosti je uspokojování veřejně prospěšných zájmů.

§ 28

(1) Při zrušení podniku bez likvidace za podmínek stanovených tímto zákonem může zakladatel hmotný majetek zrušeného podniku jako celek vložit do akciové společnosti, popřípadě jej smluvně převést do vlastnictví jiné právnické či fyzické osoby. Spolu s tímto majetkem přecházejí na nabyvatele práva a povinnosti zrušeného podniku. Ustanovení § 251 věta první zákoníku práce se nepoužije.

(2) Zakladatel může hmotný majetek podniku přenechat smluvně do dočasného užívání (pronajmout) právnické nebo fyzické osobě v souladu s hospodářským zákoníkem.⁷⁾ Přenechává-li zakladatel majetek podniku do dočasného užívání jako celek, přecházejí na nájemce též práva a povinnosti podniku, nestanoví-li smlouva o dočasném užívání něco jiného.

(3) Podmínky a způsob provádění opatření podle odstavců 1 a 2 stanoví zákon.

§ 29

V podniku vzniklém podle tohoto zákona je zakladatel povinen zabezpečit ustavení rady nejpozději do 60 dnů od vzniku podniku, nejde-li o podnik pro uspokojování veřejně prospěšných zájmů.

§ 30

Postavení, práva a povinnosti odborových orgánů, stanovené právními předpisy nebo vyplývající z mezinárodních smluv, jimiž je Československá federativní republika vázána, nejsou tímto zákonem dotčeny.

⁷⁾ § 348 hospodářského zákoníku.

Přechodná ustanovení**§ 31**

(1) Podniky vzniklé podle zákona č. 88/1988 Sb., o státním podniku, se považují ode dne účinnosti tohoto zákona za vzniklé podle tohoto zákona. Dosavadní vnitřní organizační jednotky těchto podniků, zapsané v podnikovém rejstříku, se ode dne účinnosti tohoto zákona považují za odštěpné závody podle tohoto zákona.

(2) U podniků uvedených v odstavci 1 zanikají dnem účinnosti tohoto zákona dosavadní orgány samosprávy.

(3) Zakladatel je povinen do 90 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona jmenovat ředitele a ustanovit polovinu počtu členů rady podle tohoto zákona. Do nástupu ředitele do funkce řídí podnik dosavadní ředitel, a není-li ho, zakladatelem pověřená osoba, které přitom náleží postavení statutárního orgánu.

(4) Ustanovení odstavce 3 nemusí být použito ohledně ředitelů zvolených, popřípadě jmenovaných před účinností tohoto zákona. Pracovníci přímo podřízeni řediteli, kteří byli zvoleni před účinností tohoto zákona, se dnem jeho účinnosti považují za jmenované podle tohoto zákona. Ostatní zvolení pracovníci se v podniku považují za činné na základě pracovní smlouvy.

§ 32

(1) Zakladatel může do 31. prosince 1990 na návrh podniku nebo jeho vnitřní organizační jednotky (jednotek) anebo i bez tohoto návrhu

- a) vyčlenit z podniku vnitřní organizační jednotku, popřípadě jednotky za účelem založení dalšího podniku, popřípadě podniků;
- b) rozdělit podnik;
- c) rozhodnout o vyčlenění vnitřní organizační jednotky a o jejím začlenění do jiného podniku. Při těchto opatřeních je zakladatel povinen rozhodnout o převodu majetku a závazků týkajících se převáděné organizační jednotky.

(2) Při vyčlenění vnitřní organizační jednotky je zakladatel povinen upravit dotčenému podniku základní listinu (kmenové jmění, popřípadě předmět činnosti).

(3) Zakladatel může do 31. prosince 1990 podnik zrušit bez likvidace a hmotný majetek zrušeného podniku jako celek vložit do akciové společnosti, popřípadě jej smluvně převést do vlastnictví jiné právnické

nebo fyzické osoby. Spolu s majetkem přecházejí na nabyvatele práva a povinnosti zrušeného podniku. Ustanovení § 251 věta první zákoníku práce se v takovém případě nepoužije.

(4) Opatření podle odstavce 3 vyžadují předchozího souhlasu vlády Československé federativní republiky, popřípadě vlády České republiky nebo vlády Slovenské republiky, je-li zakladatelem ústřední orgán státní správy republiky nebo národní výbor.

§ 33

Do doby, než bude provedena změna způsobu finančního hospodaření podniků, se kmenové jmění podniku při jeho založení stanoví ze součtu zůstatků fondu základních prostředků a investic, fondu obrátového a fondu cenných papírů.

§ 34

Konsolidační program uložený zakladatelem před účinností tohoto zákona je podnik povinen plnit. Zakladatel však může v době plnění konsolidačního programu rozhodnout o jeho zrušení.

§ 35

Pokud se v právních předpisech užívá pojmu státní hospodářská organizace, rozumí se tím též státní podnik podle tohoto zákona, pokud není stanoveno jinak.

Závěrečná ustanovení**§ 36****Zmocňovací ustanovení**

(1) Vláda Československé federativní republiky upraví nařízením finanční hospodaření podniků; přitom může s výjimkou fondu kulturních a sociálních potřeb

- a) omezit počet povinně vytvářených fondů;
- b) upravit odchylně finanční hospodaření podniků pro uspokojování veřejně prospěšných zájmů;
- c) upravit odchylně tvorbu a použití povinně vytvářených fondů pro podniky s počtem do 100 pracovníků.

(2) Federální ministerstvo financí upraví právním předpisem odepisování základních prostředků, financování rozvoje a podnikové společenské spotřeby podniků a přezkušování roční účetní závěrky podniku.

§ 37

Zrušuje se zákon č. 88/1988 Sb., o státním
podniku.

§ 38

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května
1990.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

112

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 173/1988 Sb., o podniku
se zahraniční majetkovou účastí

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 se vypouští.
2. § 2 zní:

„§ 2

(1) Podnikem se zahraniční majetkovou účastí (dále jen „podnik“) je právnická osoba s hospodářskou činností, která má sídlo na území Československé federativní republiky, pokud se na založení nebo po tomto založení na jejím podnikání podílí zahraniční účastník.

(2) Zahraničním účastníkem pro účely tohoto zákona se rozumí právnická osoba se sídlem a fyzická osoba s bydlištěm mimo území Československé federativní republiky, která se podílí majetkovým vkladem na podniku.

(3) Československým účastníkem pro účely tohoto zákona se rozumí právnická osoba se sídlem a fyzická osoba s bydlištěm na území Československé federativní republiky, která se podílí majetkovým vkladem vedle zahraničního účastníka na podniku.

(4) Ustanovení tohoto zákona se vztahují i na případy, kdy podnik zakládá nebo na jeho podnikání se podílí výlučně zahraniční účastník.“

3. § 3 zní:

„§ 3

Vznik, právní forma, právní poměry a zánik podniku se řídí československým právem.¹⁾“

4. Nadpis části II zní: „**POVOLOVÁNÍ ZALOŽENÍ PODNIKU**“.

5. § 5 zní:

„§ 5

Podnik může vzniknout jen na základě a v mezích povolení uděleného federálním ministerstvem financí v dohodě s ministerstvem financí, cen a mezd republiky, na jejímž území má mít podnik sídlo (dále jen „povolení“). V oblasti bankovníctví uděluje povolení Státní banka československá.“

6. § 6 zní:

„§ 6

(1) Žádost o povolení může podat kterýkoliv účastník. V žádosti uvede:

- a) název, sídlo, právní formu a předmět podnikání podniku;
- b) název, sídlo, popřípadě bydliště a předmět podnikání účastníků;
- c) výši základního jmění, výši podílů jednotlivých účastníků, formu a měnu těchto podílů, výši rezervního fondu, zastoupení účastníků v orgánech podniku, pokud jeho určení připouští právní forma podniku, jakož i způsob rozdělení zisku a krytí ztrát, pokud to nevyplývá z právní formy podniku.

(2) Jestliže podnik zakládá více osob, přiloží k žádosti o povolení návrh smlouvy o založení podniku a návrh jeho stanov nebo statutu.“

7. § 7 odst. 1 zní:

“(1) Při rozhodování o udělení povolení se přihlédne k tomu, zda jsou předpoklady, že činnost zakládaného podniku bude v souladu se zájmy československého hospodářství a že při hospodářské činnosti si bude vytvářet dostatečné finanční zdroje v československé měně a v cizích měnách.“

¹⁾ Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.

Zákon č. 101/1963 Sb., o právních vztazích v mezinárodním obchodním styku (zákoník mezinárodního obchodu).

Hospodářský zákoník, ve znění zákona č. 103/1990 Sb.

8. § 7 odst. 3 zní:

„(3) Rozhodnutí o povolení se vydává ve správním řízení²⁾ nejpozději do 60 dnů po předložení žádosti.“.

9. § 12 zní:

„§ 12

Podnik vytváří po svém založení rezervní fond ve výši a způsobem určeným ve stanovách nebo statutu. Tento fond ročně doplňuje ze zisku zbylého po uhrazení daní minimálně ve výši 5 %, a to až do výše určené ve stanovách nebo statutu. Minimální výše rezervního fondu činí 10 % základního jmění. Podnik je povinen pro část rezervního fondu zajistit devizové prostředky.“.

10. § 13 zní:

„§ 13

Po splnění daňových povinností a po přidělech do fondu (§ 12) může podnik použít zisk k rozdělení mezi účastníky.“.

11. § 15 zní:

„§ 15

Na podnik se vztahuje nabídková povinnost stanovená v devizových předpisech.³⁾“.

12. § 16 zní:

„§ 16

Podnik může zřizovat účty v cizí měně u československého devizového peněžního ústavu nebo se souhlasem Státní banky československé u zahraniční banky.“.

13. § 18 zní:

„§ 18

Podnik může přijmout úvěr v cizí měně od československého devizového peněžního ústavu; od banky zahraniční může takový úvěr přijmout na základě souhlasu Státní banky československé.“.

14. § 28 zní:

„§ 28

Vláda Československé federativní republiky může stanovit nařízením, kdy lze podnik založit bez povolení nebo upravit odchylně podmínky při udělování tohoto povolení.“.

Čl. II

Povolení udělená před účinností tohoto zákona podle dosavadních předpisů k uzavření smlouvy o založení podniku se považují za povolení k založení podniku udělená podle tohoto zákona.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění Československé federativní republiky se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 173/1988 Sb., o podniku se zahraniční majetkovou účastí, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto zákonem.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

³⁾ § 12 odst. 1 písm. a) devizového zákona č. 162/1989 Sb.

Vyhláška č. 169/1989 Sb., kterou se provádí devizový zákon.

113

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb.

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se za slovy „zřizování organizačních složek československých“ vypouští slovo „právnických“.

2. V § 4 se vypouštějí písmena c), d) a e).

3. V § 5 se vypouštějí odstavce 1 až 3; zároveň se zrušuje číslování odstavců. Začátek textu zbylého odstavce zní:

„Stát řídí a kontroluje zahraničně hospodářskou činnost pouze na základě zákona tak, aby se podnikatelská činnost ...“.

4. § 6 odst. 1 písm. a) zní:

„a) vývoz věcí z Československé federativní republiky a dovoz věcí do Československé federativní republiky za účelem prodeje nebo jiného úplatného zcizení nebo využití ve výrobě nebo při poskytování služeb nebo výkonu povolání, jakož i vývoz z Československé federativní republiky a dovoz do Československé federativní republiky při jejich jiné hospodářské činnosti (obchodní vývoz a dovoz);“.

5. V § 6 odst. 1 se vypouští ustanovení písmene f).

6. § 6 odst. 2 písm. a) zní:

„a) vývoz věcí z Československé federativní republiky a dovoz věcí do Československé federativní republiky za účelem prodeje nebo jiného úplatného zcizení, nebo využití ve výrobě nebo při poskytování služeb nebo výkonu povolání, jakož i vývoz z Československé federativní republiky a dovoz do Československé federativní republiky při jejich jiné hospodářské činnosti (obchodní vývoz a dovoz);“.

7. V § 6 se vypouští odstavec 3. Dosavadní odstavce 4 a 5 se označí jako odstavce 3 a 4.

8. V § 6 odst. 4 se v úvodní větě tohoto odstavce nahrazuje slovo „odstavcích“ slovem „odstavci“ a slova „a 3“ se vypouštějí.

9. V § 6 odst. 5 se v ustanovení písmene c) slova „v oblasti advokacie“ nahrazují slovy „osobami k tomu oprávněnými podle československých obecně závazných právních předpisů;“.

10. V § 6 odst. 5 se vypouští ustanovení písmene e).

11. Nadpis oddílu 2 v části II hlavě 2 zní: „Registrace a povolování zahraničně obchodní činnosti“.

12. § 7 zní:

„§ 7

(1) Zahraničně obchodní činnost mohou provádět pouze

- a) československé osoby zapsané v podnikovém rejstříku – na základě registrace, pokud nejde o případy, kdy se podle tohoto zákona registrace nevyžaduje, a pokud nejde o případy, kdy se podle tohoto zákona vyžaduje k takové činnosti povolení;
- b) zahraniční osoby – na základě uděleného povolení, pokud nejde o případy, kdy se povolení nevyžaduje.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje i na osoby, kterým jiný právní předpis přiznává oprávnění provádět zahraničně hospodářskou činnost s tím, že toto jejich oprávnění může být omezeno pouze zákonem, popřípadě pouze v případech a za podmínek stanovených zákonem.

(3) Povolení k provádění zahraničně obchodní činnosti se vyžaduje u československých osob, pokud

- a) předmětem dovozu jsou věci jiné než určené k využití ve výrobě osoby provádějící dovoz, popřípadě jiné než určené k výkonu povolání takové osoby a nebo předmětem vývozu jsou věci jiné než z vlastní výroby osoby, provádějící jejich vývoz; věcmi z vlastní výroby se rozumějí výrobky, u nichž technologický postup zpracování znamená podstatnou změnu kvality a užitečnosti nakupovaných surovin, materiálů a polotovarů a v jejichž kalkulaci přesahuje přidaná hodnota vlastní výroby (přímé mzdy, režie, přímé a odbytové náklady a zisk) 30 procent hodnoty ceny věci;

- b) předmětem této činnosti je zprostředkování pracovní činnosti československé fyzické osoby v zahraničí nebo zahraniční fyzické osoby v Československé federativní republice;
- c) jde o vývoz nebo dovoz věcí anebo provádění jiných činností, stanovených nařízením vlády Československé federativní republiky;
- d) československá osoba nesplňuje podmínky pro registraci uvedené v § 7c.

(4) Registrace nebo povolení k zahraničně obchodní činnosti se nevyžaduje

- a) u zahraničních osob k uzavření smluv, které uzavírají svým jménem s československými osobami oprávněnými k zahraničně obchodní činnosti, a k plnění těchto smluv;^{9a)}
- b) v dalších případech, kdy z hlediska zájmů národního hospodářství Československé federativní republiky není účelné vázat provádění zahraničně obchodní činnosti na povolení ani na registraci, a to za podmínek a v rozsahu stanovených v prováděcích předpisech vydaných podle § 9.“

13. Za § 7 se vkládají nové § 7a, 7b a 7c, které znějí:

„§ 7a

Zahraničně obchodní činnost československých osob registruje, registraci zrušuje a povolení k zahraničně obchodní činnosti uděluje, mění a odnímá federální ministerstvo zahraničního obchodu.

§ 7b

(1) Před podáním návrhu na registraci zahraničně obchodní činnosti je navrhovatel povinen složit na zvlášť k tomu účelu zřízený vinkulovaný účet u banky nebo spořitelny^{9b)} (dále jen „peněžní ústav“) peněžitou částku uvedenou v odstavci 4 (dále jen „kauce“). Nevyplyne-li z rozhodnutí učiněného podle odstavce 2 jinak, má navrhovatel právo na vrácení kauce do 15 dnů ode dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí o zrušení registrace jeho zahraničně obchodní činnosti, nebo rozhodnutí o odmítnutí registrace.

(2) Poruší-li navrhovatel při provádění zahraničně obchodní činnosti opětovně nebo závažným způsobem povinnosti stanovené pro provádění takové činnosti v obecně závazném právním předpisu nebo v opatření orgánu hospodářského řízení anebo ohrozí-li při takové činnosti navrhovatel, který je československou osobou, opětovně nebo závažným způsobem dobré jméno československých podnikatelů, popřípadě jiných československých subjektů vyvíjejících hospodářskou činnost ve vztahu k zahraničí, může federální ministerstvo zahraničního obchodu po dohodě s federálním ministerstvem financí rozhodnout, že navrhovatel právo na vrácení kauce nebo její části ztrácí. Finanční prostředky, na jejichž vrácení ztratil navrhovatel právo, převede federální ministerstvo zahraničního obchodu do státního rozpočtu. Federální ministerstvo zahraničního obchodu může v souvislosti s ukončením zahraničně obchodní činnosti navrhovatelem na jeho žádost rozhodnout, že kauce nebo její část bude navrhovateli vrácena ještě přede dnem ukončení této činnosti a kauci nebo její část vrátit. Při ztrátě kauce nebo její části je navrhovatel povinen, pokračuje-li v zahraničně obchodní činnosti, doplnit kauci na původní výši.

(3) Pro provádění zahraničně obchodní činnosti na základě povolení platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

(4) Kauce činí

- a) 20 000 Kčs u československé fyzické osoby,
- b) 100 000 Kčs u jiné osoby.

(5) Peněžitá částka složená jako kauce podle ustanovení odstavce 1 je úročena ve prospěch vkladatele za stejných podmínek jako jiné dlouhodobé vklady.

§ 7c

(1) Návrh na registraci obsahuje, pokud jde o

- a) právnickou osobu, její název, sídlo, právní formu, statutární orgány, identifikační číslo organizace a její předmět činnosti; jakož i kopii dohody s československou osobou, která k registraci navrhovanou zahraničně obchodní činnost pro navrhovatele dosud provádí, o způsobu vypořádání pohledávek nebo jiných práv a povinností vůči zahraničním osobám souvisejících s majetkoprávními vztahy vzniklými při provádění této činnosti mezi navrhovatelem a touto československou osobou, anebo prohlášení, že předmětná zahraničně obchodní činnost pro něho dosud prováděna není a nebyla;

^{9a)} § 600 až 624 zákoníku mezinárodního obchodu.

^{9b)} Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

- b) fyzickou osobu, její jméno a příjmení, název pod kterým podniká, identifikační číslo, bydliště, rodné číslo a hospodářskou činnost, ke které je oprávněna na základě zvláštních předpisů.

(2) Návrh dále obsahuje

- a) druh a rozsah navrhované zahraničně obchodní činnosti a u vývozu věcí též vyznačení nomenklatury podle celního sazebníku;
- b) označení rozhodnutí o vydaných povoleních podle zvláštních předpisů k provádění hospodářské činnosti na území Československé federativní republiky, pokud navrhovanou zahraničně obchodní činnost nelze vykonávat bez takových povolení;
- c) výpis z podnikového rejstříku o zápisu československé osoby do tohoto rejstříku včetně jejího předmětu činnosti.

(3) Údaje uvedené v odstavci 1 a odstavci 2 písm.

- b) doloží navrhovatel příslušnými doklady.

(4) Československá osoba dále předloží ověřenou informaci o finanční způsobilosti k navrhované činnosti, jakož i doklad o složení kaucí.

(5) Neobsahuje-li návrh na registraci údaje podle odstavců 1 a 2 nebo není-li doložen doklady podle odstavce 3 a informací podle odstavce 4, federální ministerstvo zahraničního obchodu registraci odmítne, a to do 15 dnů od obdržení návrhu.

(6) Změní-li se v průběhu registrace nebo po registraci skutečnosti uvedené v návrhu na registraci, je československá osoba povinna tyto změny oznámit federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu do 15 dnů ode dne, kdy se o těchto změnách dozvěděla.

(7) Federální ministerstvo zahraničního obchodu může registraci zrušit, jestliže československá osoba opětovně nebo závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené pro provádění zahraničně obchodní činnosti obecně závazným právním předpisem nebo opatřením orgánu hospodářského řízení^{9c)}, jakož i v případě, že nesplní povinnost stanovenou v odstavci 6. Platí, že po dobu jednoho roku ode dne právní moci rozhodnutí o zrušení registrace učiněného podle předchozí věty nejsou splněny podmínky pro registraci téže činnosti pro dotčenou československou osobu. Federální ministerstvo zahraničního obchodu zruší registraci na žádost navrhovatele, jestliže tento ukončil provádění zaregistrované zahraničně obchodní činnosti. Federální ministerstvo zahraničního obchodu může registraci zrušit, zjistí-li, že zaregistrovaná činnost

není československou osobou déle než dva roky prováděna. Zrušení registrace oznamuje federální ministerstvo zahraničního obchodu peněžnímu ústavu československé osoby.

(8) Na řízení o registraci, s výjimkou jejího zrušení a řízení o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí nebo zrušení registrace, se nevztahují obecné předpisy o správním řízení (správní řád). Registrace se nepovažuje za opatření orgánu hospodářského řízení.^{9c)} O řádném návrhu na registraci musí být rozhodnuto bezodkladně, nejdéle však do 15 dnů od jeho doručení. Rozhodnutí o registraci obsahuje přesné vymezení druhu a rozsahu zaregistrované zahraničně obchodní činnosti, konstatování, že tato činnost byla zaregistrována, přidělené registrační číslo, označení osoby, pro niž byla tato činnost zaregistrována, poučení o možnosti odvolání, datum registrace, označení pracovníka, který registraci provedl, a jeho podpis; rozhodnutí o registraci, jímž není plně vyhověno návrhu na registraci, obsahuje též výrok o odmítnutí části návrhu a odůvodnění odmítnutí registrace. Obdobné náležitosti má rozhodnutí, jímž se plně odmítá návrh na registraci. Proti odmítnutí registrace se může československá osoba odvolat k ministru zahraničního obchodu do 15 dnů ode dne, kdy jí bylo odmítnutí registrace doručeno. Rozhodnutí o registraci, jímž se plně vyhovuje návrhu na registraci, lze provést vyznačením na kopii návrhu na registraci, kterou obdrží navrhovatel, konstatování o zaregistrování, přiděleného registračního čísla, data provedení registrace a připojením označení pracovníka, který registraci provedl, a jeho podpisu.

(9) Návrh na registraci předkládá navrhovatel federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu ve dvou vyhotoveních.“

14. V § 8 se vypouští odstavec 1. Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 1 až 3.

15. V § 8 odst. 1 se v první větě vypouštějí slova „jež je socialistickou organizací“.

16. V § 8 odst. 1 se ve třetí větě slovo „Jiným“ nahrazuje slovem „Zahraničním“.

17. V § 8 odst. 2 se v první větě vypouštějí slova „právníká osoba“.

18. V § 8 odst. 2 druhá věta zní: „Federální ministerstvo zahraničního obchodu může československé nebo zahraniční osobě povolení k zahraničně obchodní činnosti odejmout nebo omezit, jestliže se změnily okolnosti rozhodné pro jeho udělení podle odstavce 1.“

^{9c)} § 26a a násl. hospodářského zákoníku.

19. § 8 odst. 3 zní:

„(3) Zahraničně obchodní činnost, její změna a odnětí se zapisuje u československých osob do podnikového rejstříku.“.

20. V § 9 se slova „vyžadující povolení podle tohoto zákona, mohou být prováděny bez tohoto povolení, za jakých podmínek a v jakém rozsahu.“ nahrazují slovy „vyžadující registraci nebo povolení podle tohoto zákona, mohou být prováděny bez registrace nebo bez povolení, za jakých podmínek a v jakém rozsahu.“.

21. V § 10 se vypouštějí odstavce 1 a 2 a v odstavci 3 se vypouští slovo „právnícké“; zároveň se zrušuje číslování odstavců.

22. § 11 se vypouští.

23. V § 12 odst. 1 se vypouští věta druhá.

24. V § 12 odst. 3 se vypouští slovo „právníckých“ a slova „kterým k této činnosti bylo uděleno povolení, nebo které mohou tuto činnost vykonávat bez povolení (§ 7 odst. 2).“ se nahrazují slovy „které tuto činnost vykonávají na základě registrace nebo uděleného povolení, nebo které mohou tuto činnost vykonávat bez registrace nebo povolení (§ 7 odst. 4).“.

25. V § 12a odst. 3 se za slovo „nahrazuje“ vkládají slova „registraci, popřípadě“.

26. V § 13 odst. 3 ve třetí větě se za slovo „sídlo“ vkládají slova „identifikační číslo“ a za poslední větu odstavce se připojuje věta „Návrh na zápis podniku do podnikového rejstříku podává federální ministerstvo zahraničního obchodu, které k takovému návrhu připojí

- a) zakládací listinu,
- b) souhlas příslušného orgánu státní správy s předmětem podnikání, pokud zvláštní předpis takový souhlas vyžaduje.“.

27. V § 13 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Federální ministerstvo zahraničního obchodu vykonává vůči podniku zahraničního obchodu funkci orgánu hospodářského řízení za podmínek a v rozsahu stanoveném zákonem a v tomto postavení kontroluje hospodářskou a sociální činnost podniku.“.

28. § 13a zní:

„§ 13a

(1) Stát vytváří podmínky pro podnikatelskou činnost podniku zahraničního obchodu a tuto činnost reguluje především právními předpisy.

(2) Činnost a územní působnost podniku lze omezovat nebo do ní zasahovat za podmínek a způsobem stanoveným zákonem.“.

29. § 14 zní:

„§ 14

(1) V čele podniku zahraničního obchodu je generální ředitel, který jako jediný vedoucí řídí činnost podniku, je za ní a její výsledky odpovědný federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu; jako statutární orgán jedná jménem podniku. Generálního ředitele jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu. Generální ředitel jmenuje a odvolává své náměstky, kteří jsou statutárními orgány podniku zahraničního obchodu. Generální ředitel a jeho náměstci se zapisují do podnikového rejstříku jako statutární orgány podniku zahraničního obchodu. Způsobilst jednat jménem podniku zahraničního obchodu nabyvá generální ředitel a jeho náměstci dnem jmenování. Účinky ukončení jejich funkce vůči třetím osobám nastávají ode dne zápisu změn do podnikového rejstříku.

(2) Vnitřní organizace podniku zahraničního obchodu a organizace vnitřního řízení je ve výhradní působnosti podniku. Vnitřní organizaci podniku zahraničního obchodu upravuje organizační řád, popřípadě jiný podnikový organizační předpis. V označení vnitřní organizační jednotky podniku zahraničního obchodu nesmí být použito slovo „podnik“ nebo „organizace“. Podnik zahraničního obchodu může stanovit, které vnitřní organizační jednotky se zapisí do podnikového rejstříku jako odštěpné závody. Vedoucí odštěpného závodu se zapisuje do podnikového rejstříku a je oprávněn činit jménem podniku všechny právní úkony týkající se tohoto odštěpného závodu.

(3) Podnik zahraničního obchodu je povinen pečovat o to, aby jeho majetek byl plně, účelně a hospodárně využíván a chráněn. Federální ministerstvo zahraničního obchodu upraví v dohodě s federálním ministerstvem financí a Státní bankou československou obecně závazným právním předpisem podrobnosti o hospodaření s majetkem podniků zahraničního obchodu.

(4) Podnik zahraničního obchodu vede předepsaným způsobem účetnictví, sestavuje roční účetní závěrku a poskytuje ji příslušným orgánům státní správy. Přezkušování roční účetní závěrky podniku zahraničního obchodu provádí odborník, případně

skupina odborníků určená federálním ministerstvem zahraničního obchodu, nebo ověřovatel (auditor). Náklady spojené s přezkušováním hradí podnik.

(5) Podnik zahraničního obchodu je povinen spolupracovat ve své hospodářské a sociální činnosti s příslušnými národními výbory a podílet se na komplexním hospodářském a sociálním rozvoji jejich územních obvodů způsobem a za podmínek stanovených zákonem. Je rovněž povinen úzce spolupracovat s příslušným národním výborem při realizaci opatření k ochraně životního prostředí.“

30. V § 15 odst. 1 se v první větě slova „druhá věta“ nahrazují slovy „první a druhá věta. K opatření podle předchozí věty se vyjadřuje příslušný odborový orgán.“ a na konci odstavce se připojují věty: „Rozdělený podnik zaniká a jeho majetek a závazky a práva přecházejí v rozsahu určeném federálním ministerstvem zahraničního obchodu na nově vzniklé, popřípadě přejímající podniky zahraničního obchodu. Slučovaný podnik zaniká a jeho majetek, práva a závazky přecházejí na přejímající podnik zahraničního obchodu. Při splynutí podniků dosavadní podniky zahraničního obchodu zanikají a jejich majetek, práva a závazky přecházejí na nově vzniklý podnik zahraničního obchodu.“

31. V § 15 odst. 2 se na konci připojuje věta: „Návrh na zápis podává federální ministerstvo zahraničního obchodu.“

32. § 15 odst. 4 zní:

„(4) Při zrušení podniku zahraničního obchodu federální ministerstvo zahraničního obchodu rozhodne o převodu práv a závazků zrušovaného podniku zahraničního obchodu na jinou československou právnickou osobu nebo o provedení jeho majetkové likvidace. K rozhodnutí o převodu práv a závazků zrušovaného podniku zahraničního obchodu na jinou československou právnickou osobu než na podnik zahraničního obchodu je nutný předchozí souhlas přejímající osoby.“

33. Za § 15 se vkládají nové § 15a až 15e, které znějí:

„§ 15a

(1) Účelem majetkové likvidace (dále jen „likvidace“) podniku je vypořádat majetkové poměry zrušovaného podniku.

(2) Podnik zaniká po provedené likvidaci výmazem podniku z podnikového rejstříku.

§ 15b

(1) Podnik navrhuje zápis své likvidace a likvidá-

tora popř. likvidátory (dále jen „likvidátor“), kterého jmenoval, do podnikového rejstříku. Po dobu likvidace užívá svého názvu s dodatkem „v likvidaci“.

(2) Dnem, k němuž byl likvidátor zapsán do podnikového rejstříku, zanikají orgány podniku. Likvidátor je oprávněn jednat jménem podniku ve věcech spojených s likvidací.

§ 15c

(1) Ke dni zahájení likvidace podnik sestaví účetní závěrku a předá ji likvidátorovi a příslušným orgánům.

(2) Likvidátor sestaví do třiceti dnů po svém zápisu do podnikového rejstříku zahajovací rozvahu ke dni zahájení likvidace a předá ji federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu spolu s likvidačním plánem, rozpočtem likvidace a s inventarizačním zápisem o mimořádné inventarizaci hospodářských prostředků provedené ke dni zahájení likvidace.

(3) Likvidátor je v průběhu likvidace povinen zejména

- soustředit peněžní prostředky u jednoho československého peněžního ústavu,
- dokončit běžné záležitosti,
- vypořádat daně a poplatky,
- vypořádat závazky a pohledávky,
- zpeněžit majetek podniku nejehospodárnějším a nejrychlejším způsobem nebo s ním jinak naložit podle rozhodnutí federálního ministerstva zahraničního obchodu,
- podávat federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu čtvrtletní a roční hlášení o průběhu likvidace doložená čtvrtletní a roční závěrku.

§ 15d

(1) Likvidátor sestaví účetní závěrku ke dni skončení likvidace a předloží ji federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu ke schválení spolu s konečnou zprávou o celém průběhu likvidace.

(2) Likvidátor po prověření a schválení účetní závěrky federálním ministerstvem zahraničního obchodu a po splnění daňových povinností

- naloží s konečným zůstatkem likvidace podle rozhodnutí federálního ministerstva zahraničního obchodu,
- postará se o bezpečné uložení spisového materiálu a účetních písemností,

- c) oznámí skončení likvidace soudu s návrhem na výmaz podniku z podnikového rejstříku.

§ 15e

Likvidace podniku při jeho předlužení se řídí zvláštními předpisy.^{9d)}

34. V § 17 odst. 2 písm. a) se vypouští slovo „právníky“.

35. V § 17 odst. 2 se za ustanovení písmene b) vkládá ustanovení písmene c), které zní:

„c) prodej zboží a poskytování služeb na území Československé federativní republiky za devizové prostředky (dále jen „prodej za devizové prostředky“).“

36. Nadpis oddílu 2 v hlavě 3 části II zní: „**Registrace a povolování zahraničně hospodářských služeb**“.

37. § 18 odst. 1 zní:

„(1) Zahraničně hospodářské služby mohou poskytovat pouze

- československé právnické osoby založené k tomu účelu se souhlasem podle § 19 odst. 3;
- jiné československé osoby na základě registrace, pokud nejde o případ, kdy se registrace nevyžaduje a pokud nejde o služby uvedené v § 17 odst. 2 písm. c), které smějí být poskytovány jen na základě a v mezích uděleného povolení;
- zahraniční osoby na základě uděleného povolení, pokud nejde o případ, kdy se povolení nevyžaduje.“

38. V § 18 odst. 2 se slova „Povolení k poskytování“ nahrazují slovy „Registrace nebo povolení k poskytování“.

39. V § 18 odst. 2 písm. b) se slova „udělení povolení“ nahrazují slovy „registraci nebo na udělení povolení“.

40. § 19 zní:

„§ 19

(1) Poskytování zahraničně hospodářských služeb registruje, registraci zrušuje a povolení k poskytování zahraničně hospodářských služeb uděluje, mění a odnímá v oblasti

- uskutečňování železniční, letecké, říční a říčně námořní dopravy federální ministerstvo dopravy;

- spojů federální ministerstvo spojů;
- silniční dopravy a pohřebnictví ministerstvo vnitra republiky, v případě povolení v dohodě s federálním ministerstvem dopravy;
- kultury ministerstvo kultury republiky;
- školství ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy republiky;
- pojišťovnictví ministerstvo financí, cen a mezd republiky; v případě povolení v dohodě s federálním ministerstvem financí;
- zdravotnictví ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí republiky;
- bankovně finanční Státní banka československá; v případě povolení v dohodě s federálním ministerstvem financí;
- prodeje za devizové prostředky federální ministerstvo financí v dohodě se Státní bankou československou a s federálním ministerstvem zahraničního obchodu.

(2) Pokud podle odstavce 1 přísluší rozhodování ministerstvu republiky, rozumí se tím ministerstvo republiky, v níž má československý poskytovatel služby sídlo, popřípadě bydliště nebo zahraniční poskytovatel služby sídlo své organizační jednotky.

(3) Československou právnickou osobu, jejíž předmět podnikání zahrnuje zahraničně hospodářské služby, lze založit nebo tento její předmět činnosti podnikání měnit jen se souhlasem orgánu příslušného obdobně podle odstavce 1.

(4) Orgán, který poskytování zahraničně hospodářských služeb zaregistroval nebo registraci zrušil, udělil k jejich poskytování povolení nebo takové povolení změnil nebo odejmul, anebo udělil, změnil nebo zrušil souhlas se založením právnické osoby podle odstavce 3, je povinen doručit o tom do 10 dnů oznámení federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu. Federální ministerstvo zahraničního obchodu vede centrální evidenci těchto registrací, povolení a souhlasů na základě přiděleného centrálního evidenčního čísla zahraničně hospodářské činnosti.

(5) Pro udělování, změnu a odnímání povolení k poskytování zahraničně hospodářských služeb platí obdobně ustanovení § 7b a 8. Ustanovení § 7b a § 7c odst. 8 platí obdobně i pro registraci těchto služeb. Ustanovení § 8 odst. 1 platí v případě prodeje za devizové prostředky, však s tím, že povolení nelze udělit, jestliže by jeho udělení bylo nežádoucí s ohledem na československou měnu.“

^{9d)} § 352 až 354 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

41. V § 20 se vypouští odstavce 1.

42. V § 20 odst. 2 se vypouští slovo „právnícké“; zároveň se zrušuje číslování odstavce.

43. V § 21 odst. 1 věta první se za slovo „které“ vkládají slova „tuto činnost zaregistrovaly nebo“. Věta třetí tohoto ustanovení se vypouští.

44. § 22 zní:

„§ 22

V oblasti

- a) uskutečňování železniční, letecké, říční a říčně námořní dopravy federální ministerstvo dopravy;
 - b) spojů federální ministerstvo spojů;
 - c) silniční dopravy federální ministerstvo dopravy v dohodě s ministerstvy vnitra republik;
 - d) kultury ministerstva kultury republik;
 - e) školství ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy republik;
 - f) pojišťovnictví ministerstva financí, cen a mezd republik v dohodě s federálním ministerstvem financí;
 - g) zdravotnictví ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí republik;
 - h) bankovně finanční Státní banka československá v dohodě s federálním ministerstvem financí;
 - i) pohřebnictví ministerstva vnitra republik;
 - j) prodeje za devizové prostředky federální ministerstvo financí v dohodě se Státní bankou československou
- upraví v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu obecně závazným právním předpisem

1. náležitosti návrhu na registraci zahraničně hospodářských služeb, případy, kdy lze jejich registraci odmítnout nebo zrušit a které služby, za jakých podmínek a v jakém rozsahu mohou být poskytovány bez registrace;
2. podrobnosti postupu při udělování, změně a odnímání povolení k poskytování zahraničně hospodářských služeb a které služby, za jakých podmínek a v jakém rozsahu mohou být poskytovány bez tohoto povolení;
3. postup československých osob při poskytování zahraničně hospodářských služeb a organizování a kontrolu této činnosti; v případě prodeje za devizové prostředky může být, vedle pod-

mínek pro uskutečňování takového prodeje, upravena též jeho právní forma.“.

45. § 23 až 36 včetně nadpisů hlavy 4, 5 a 6 části II se vypouštějí.

46. V § 37 odstavce 2 a 3 zní:

„(2) Zahraniční osoba může zřídit své obchodní zastupitelství a provozovat jeho činnost jen na základě registrace, pokud nejde o případ, kdy se registrace nevyžaduje.

(3) Registrace se nevyžaduje, jestliže z hlediska zájmů národního hospodářství Československé federativní republiky není účelné vázat zřízení obchodního zastupitelství zahraniční osoby na registraci, a to za podmínek a v rozsahu stanovených v prováděcích předpisech vydaných podle § 39.“.

47. § 38 zní:

„§ 38

(1) Zřízení obchodního zastupitelství registruje a registraci zrušuje v oblasti

- a) uskutečňování mezinárodní železniční, letecké, říční a říčně námořní dopravy federální ministerstvo dopravy;
- b) uskutečňování silniční dopravy ministerstvo vnitra republiky, na jejímž území má obchodní zastupitelství vyvíjet činnost;
- c) bankovně finanční Státní banka československá;
- d) pojišťovnictví ministerstvo financí, cen a mezd republiky, na jejímž území má obchodní zastupitelství vyvíjet činnost.

(2) Zřízení obchodního zastupitelství v ostatních oblastech registruje a registraci zrušuje federální ministerstvo zahraničního obchodu.

(3) Orgán, který zřízení obchodního zastupitelství zaregistroval, nebo takovou registraci změnil anebo zrušil, je povinen doručit o tom do 10 dnů oznámení federálnímu ministerstvu financí, jde-li o obchodní zastupitelství v oblasti uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) též federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu. Federální ministerstvo financí vede centrální evidenci registrací obchodních zastupitelství na základě přiděleného centrálního evidenčního čísla.“.

48. § 39 zní:

„§ 39

Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s federálním ministerstvem financí, federál-

ním ministerstvem dopravy, federálním ministerstvem spojů a Státní bankou československou upraví obecně závazným právním předpisem způsob a rozsah činnosti obchodních zastupitelství a podrobnosti o provádění registrace a jejího zrušení, jakož i o tom, kdy se registrace nevyžaduje.“.

49. V nadpise části IV se vypouští slovo „právnických“.

50. V § 40 odst. 1 se vypouští slovo „právníká“, slova „uděleného povolení“ se nahrazují slovy „její registrace“ a slovo „povolení“ se nahrazuje slovem „registrace“.

51. V § 40 odst. 2 se slovo „Povolení“ nahrazuje slovem „Registrace“, slovo „právníké“ se vypouští a slova „udělení povolení“ se nahrazují slovem „registrací“.

52. § 41 zní:

„§ 41

Organizační složku československé osoby v zahraničí registruje a registraci zrušuje

- a) v oblasti uskutečňování mezinárodní dopravy železniční, letecké, říční a říčně námořní federální ministerstvo dopravy;
- b) v oblasti silniční dopravy ministerstvo vnitra republiky, na jejímž území má československá osoba sídlo, popř. bydliště;
- c) v oblasti bankovní finanční Státní banka československá;
- d) v ostatních oblastech federální ministerstvo zahraničního obchodu.“.

53. § 42 zní:

„§ 42

Federální ministerstvo zahraničního obchodu upraví v dohodě s federálním ministerstvem financí, federálním ministerstvem dopravy a Státní bankou československou obecně závazným právním předpisem podrobnosti o náležitostech návrhu na registraci organizačních složek a o tom, kdy lze registraci organizačních složek odmítnout nebo zrušit.“.

54. V § 43 odst. 2 se vypouští slovo „právníké“.

Text odstavce 3 zní:

„(3) Sídlem Československé obchodní a průmyslové komory je Praha. Její oblastní orgány mohou působit v různých oblastech Československé federativní republiky podle zájmů svých členů.“.

55. V § 49 odst. 1 se vypouštějí slovo „právníké“ a slova „jež jsou socialistickými organizacemi“.

56. V § 49 odst. 2 se vypouštějí slovo „právníké“ a slova „jež jsou socialistickými organizacemi“.

57. V § 56 se vypouští slovo „výjimečně“ a za slova „federální ministerstvo zahraničního obchodu“ se vkládají slova „obecně závazným právním předpisem“ a celé ustanovení se označuje jako odstavec 1.

58. Do § 56 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Způsob zveřejnění seznamu položek zboží a služeb, které podléhají vydání úředního povolení nebo předložení stanovených dokladů, určí federální ministerstvo zahraničního obchodu v předpise vydaném podle odstavce 1.“.

59. V § 57 odst. 1 se vypouštějí slova „kterou řídí“ a text v závorce zní: „(dále jen „kontrolní organizace“)“.

60. § 57 odst. 2 zní:

„(2) Federální ministerstvo zahraničního obchodu je oprávněno stanovit povinnost československé osoby dodávající zboží pro vývoz opatřit kontrolní osvědčení u některých druhů zboží.“.

61. V § 63a se vypouštějí odstavce 2 a 3; současně se zrušuje číslování odstavců.

Čl. II

(1) Oprávnění nebo povolení k zahraničně obchodní činnosti a k zahraničně hospodářským službám, jakož i ke zřízení obchodního zastupitelství a provozování jeho činnosti a ke zřízení organizačních složek československých právnických osob v zahraničí, udělená podle dosavadních předpisů, se považují za povolení, popřípadě registrace, podle tohoto zákona.

(2) Federální ministerstvo přidělí centrální evidenční číslo osobám, kterým bylo vydáno oprávnění k zahraničně obchodní činnosti nebo k zahraničně hospodářským službám do doby účinnosti tohoto zákona; orgány státní správy uvedené v § 19 jsou povinny oznámit federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu do 30 dnů po dni účinnosti tohoto zákona seznam osob, kterým bylo vydáno oprávnění k zahraničně hospodářským službám, a obsah vydaného oprávnění.

(3) Obecně závazné právní předpisy¹³⁾ vydané podle § 11 se považují za obecně závazné právní předpisy vydané podle § 22. Povolení k provádění zahraničně obchodní činnosti podle § 6 odst. 1 písm. f) se považují za povolení k provádění zahraničně hospodářských služeb podle § 19 odst. 1 písm. i).

(4) K vývozům a dovozům prováděným československou osobou, které by tato osoba byla oprávněna provádět bez povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) dosavadního znění zákona, uskutečňují-li se ke splnění závazku k dodávce vzniklého smlouvou o výrobní kooperaci (§ 23 dosavadního znění zákona) platně uzavřené ještě před účinností tohoto zákona, nebo závazku k dodávce vzniklého před účinností tohoto zákona na základě takové smlouvy o kooperaci, se po dobu tří měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona nevyžaduje povolení ani registrace.

(5) Orgány socialistické samosprávy podniku zahraničního obchodu zanikají a volební období generálního ředitele podniku zahraničního obchodu končí

dnem, jímž nabývá tento zákon účinnosti; generální ředitel však plní svou funkci až do dne, kdy nabude způsobilost jednat jménem podniku zahraničního obchodu generální ředitel jmenovaný ministrem zahraničního obchodu (§ 14 odst. 1).

(6) Pokud se v zákoně č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění zákona č. 102/1988 Sb., používá pojem Československá socialistická republika, rozumí se tím Československá federativní republika.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, jak vyplývá ze zákonů jej měnících a doplňujících.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Havel. v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

¹³⁾ Např. vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí č. 8/1981 Sb., o odběrních poukazech PZO Tuzex, a vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu a federálního ministerstva financí č. 83/1988 Sb., o podmínkách prodeje zboží a poskytování služeb za devizové prostředky na území Československé socialistické republiky.

114

ZÁKON

ze dne 19. dubna 1990,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 123/1975 Sb.,
o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby, ve znění zákona č. 95/1988 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Preambule zní:

„Zrovnoprávnění všech forem vlastnictví vyžaduje, aby vlastníci mohli v plném rozsahu užívat svou zemědělskou půdu a jiný zemědělský majetek a aby byly odstraněny veškeré překážky, které brání ve výkonu tohoto jejich práva.

K dosažení tohoto cíle, posílení vztahu vlastníků k jejich půdě a ochraně jejich vlastnictví se Federální shromáždění usneslo na tomto zákoně:“.

2. § 1 zní:

„§ 1

Zemědělské organizace, jakož i státní organizace, které plní vědeckovýzkumné úkoly a úkoly výuky pro odvětví zemědělství (dále jen „zemědělské organizace“), užívají půdu, kterou nemají v družstevním nebo náhradním užívání, jakož i jiný zemědělský majetek, které nejsou vlastnictvím státu, družstev nebo společenských organizací, na základě práva užívání k zajištění výroby (dále jen „právo užívání“), pokud toto právo nezanikne (§ 12, 12a).“.

3. V § 2 odst. 1 se vypouštějí slova „a časově neomezené“.

4. V § 2 odst. 2 se vypouští slovo „zejména“ a v písmenu c) se vypouštějí slova „i obytné domy v rámci podnikové bytové výstavby“.

5. § 2 odst. 4 zní:

„(4) Jde-li o užívání staveb, může zemědělská organizace zejména provádět na nich úpravy potřebné pro jejich účelné využití, a to pouze se souhlasem vlastníka.“

6. V § 3 odst. 2 se vypouštějí slova „v zájmu společnosti a co nejúčinněji je využívat k rozvoji socialistické zemědělské velkovýroby“.

7. § 6 a 7 včetně nadpisu se vypouštějí.

8. V § 9 odst. 1 se vypouštějí slova „nevhodné pro socialistickou zemědělskou velkovýrobu“ a slova „v tomto pořadí“; za slova „náleží právo užívání,“ se vkládají slova „a to se souhlasem vlastníka“.

9. V § 9 se vypouštějí odstavce 2 a 8.

10. § 9 odst. 3 zní:

„(3) Zemědělská organizace může přenechat do dočasného užívání i stavby, k nimž jí náleží právo užívání, popřípadě jejich části, a pozemky, na nichž jsou tyto stavby zřízeny.“

11. § 9 odst. 4 zní:

„(4) Dočasné užívání vzniká písemnou smlouvou. Ve smlouvě o přenechání pozemku k dočasnému užívání může být dohodnuta i přiměřená úplata a způsob majetkového vypořádání po skončení dočasného užívání.“

12. V § 9 odst. 5 se v první a třetí větě před slova „zemědělské organizace“ vkládají slova „vlastníka a“.

13. V § 9 se dosavadní odstavce 3, 4, 5, 6, 7 a 9 označují jako odstavce 2, 3, 4, 5, 6 a 7.

14. § 10 odst. 1 zní:

„(1) Právo užívání může zemědělská organizace převést na jinou zemědělskou organizaci písemnou smlouvou, a to se souhlasem vlastníka.“

15. § 10 odst. 3 se vypouští.

16. § 11 se vypouští.

17. § 11a se vypouští.

18. § 12 zní:

„§ 12

(1) Právo užívání zaniká přechodem nebo převodem užívaného majetku do vlastnictví zemědělského družstva nebo státu; jinou změnou vlastnictví není právo užívání dotčeno.

(2) Právo užívání zaniká jeho zrušením (§ 12a odst. 1 a 3).

(3) Právo užívání zaniká uzavřením dohody o dočasném užívání pozemku zemědělskou organizací (§ 12a odst. 2).“.

19. § 12a zní:

„§ 12a

(1) Okresní národní výbor zruší právo užívání pozemku na návrh jeho vlastníka. Zemědělské pozemky lze vrátit jen k zemědělskému využití; doba skončení práva užívání zemědělského pozemku se stanoví až po sklizni, pokud se vlastník nedohodne se zemědělskou organizací jinak. Vrací se celá výměra pozemku, pokud se vlastník nedohodne se zemědělskou organizací jinak.

(2) Okresní národní výbor, pokud nedojde k dohodě, nezruší právo užívání pozemku, jde-li o pozemky zastavěné, pokud se nejedná o stavbu ve vlastnictví občana, o pozemky, na nichž jsou trvalé porosty vzešlé v době trvání práva užívání, nebo meliorace zřízené zemědělskou organizací, pokud nedojde k finančnímu vyrovnání, nebo jde-li o pozemky nepřístupné. V tomto případě je zemědělské družstvo povinno na žádost vlastníka vyměnit jeho pozemek za jiný vhodný pozemek¹⁾ ve vlastnictví družstva a státní zemědělské organizace za jiný vhodný pozemek¹⁾ ve vlastnictví státu. Jestliže zemědělská organizace takový pozemek nemá, je povinna vlastníkově přenechat jiný vhodný pozemek¹⁾ k dočasnému bezplatnému užívání; pozemek se přenechává k 1. 1. běžného roku na žádost vlastníka podanou nejpozději 6 měsíců předem. Pokud zemědělská organizace nemůže přenechat vlastníkově vhodný pozemek k dočasnému užívání, anebo vlastník s přenecháním takového pozemku nesouhlasí, je zemědělská organizace povinna s vlastníkem uzavřít dohodu o dočasném užívání jeho pozemku za úplaty; jednostranně lze takovou dohodu vypovědět k 31. 12. běžného roku s pětiletou výpovědní lhůtou. Proti

rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh vlastníka na zrušení práva užívání pozemku, může vlastník do 15 dnů od jeho doručení podat opravný prostředek k soudu. Pro řízení platí obdobně ustanovení občanského soudního řádu o přezkoumávání rozhodnutí jiných orgánů soudem.²⁾

(3) Právo užívání hospodářské budovy nebo jiné stavby (dále jen „hospodářská budova“) zruší okresní národní výbor na návrh vlastníka hospodářské budovy. Rozhodnutím o zrušení práva užívání hospodářské budovy musí být zrušeno i právo užívání zastavěné plochy s nádvořím, popřípadě s přilehlou zahradou.

(4) Nedohodne-li se vlastník hospodářské budovy se zemědělskou organizací jinak, je zemědělská organizace povinna vlastníkově vrátit hospodářskou budovu ve stavu odpovídajícím obvyklému opotřebení; byla-li hospodářská budova na náklady zemědělské organizace zhodnocena, je vlastník povinen poskytnout zemědělské organizaci náhradu odpovídající účelnému a trvalému zhodnocení budovy podle stavu v době zrušení práva užívání.“.

Čl. II

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 123/1975 Sb., o užívání půdy a jiného zemědělského majetku k zajištění výroby, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonem č. 95/1988 Sb. a tímto zákonem.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

¹⁾ Při přenechávání pozemků zemědělská organizace postupuje přiměřeně podle zásad stanovených v § 17 a 18 vyhlášky ministerstva zemědělství a lesního hospodářství č. 27/1958 Ú. l., kterou se vydávají prováděcí předpisy k vládnímu nařízení o opatřeních v oboru hospodářskotechnických úprav pozemků.

²⁾ Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (§ 244 až 250).

POZNÁMKY:

POZNÁMKY:

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9, **jednotlivé částky** lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 - Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 a **ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.